

6. **Ρήγας Νικολαΐδης.** Ὁ εἰσηγητὴς τῆς πειραματικῆς φυσιολογίας ἐν Ἑλλάδι. Ἐγεννήθη ἐν Ὁρμενίῳ (Πορταριά) τοῦ Πηλίου τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1856, μετὰ τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδεύειν ἐν Βόλῳ καὶ Ἀθήνας ἐνεγράφη ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου (1872), ἐγένετο διδάκτωρ τῷ 1876, εἶτα δ' ἀπῆλθεν εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν πρὸς μετεκπαιδεύειν. Ἐπανελθὼν ἐγένετο τῷ μὲν 1882 ὑφηγητὴς τῆς φυσιολογίας, τῷ 1887 ἐπιμελητὴς παρὰ τῷ καθηγητῇ Ζωχιῷ. Τοῦτον διεδέχθη τῷ 1892 ὡς τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Πειραματικῆς φυσιολογίας, ἀφ' οὗ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ διετέλεσε καθηγητὴς τῆς Ἀνατομικῆς. Τῷ 1902 ἐγένετο πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Ἱατρικοῦ Συνεδρίου, τῷ δὲ 1896 ἀκαδημαϊκός. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1928.

Κυριώτεραι τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν εἶναι :

- 1) Φυσιολογία τοῦ ἀνθρώπου, Τόμ. 3, ἐκδ. α' 1903—6, β' 1912—5.
- 2) Über die histologischen Veränderungen der Stauungsmilz, 1880.
- 3) Über die Anwendung der Stromuhr unter Beihilfe des Peptons, 1882.
- 4) Über den Verlauf der Vasomotoren im Rückenmark, 1882.
- 5) Recherches sur le nombre des globules rouges dans les vaisseaux du foie 1882.
- 6) Φυσιολογικαὶ ἔρευναι περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς θερμότητος ἐπὶ τὴν ἔγερσιμότητα τῶν μυῶν, 1882.
- 7) Περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων φυσιολογίας καὶ τῶν προβλημάτων αὐτῆς. Ἐναρκτήριος λόγος ὑφηγεσίας, 1883.
- 8) Über die karyokinetischen Erscheinungen der Muskelkörper während des Wachstums der Quergestreiften Muskeln, 1883.
- 9) Über die mikroskopischen Erscheinungen bei der Contraction der quergestreiften Muskeln, 1883.
- 10) Über die Curve nach welcher die Erregbarkeit des Muskels abfällt, 1886.
- 11) Über den zeitlichen Verlauf des Muskelstromes, 1889.
- 12) Das Überleben von Kaninchen nach Ausschaltung beider Lungenvagi, 1900.
- 13) Über die Ursache der rythmischen Bewegungen bei konstanten Reizen, 1909.
- 14) Die Hemmungen, 1909.
- 15) Wärmезentrum und Wärmepolypnoe, 1910.
- 16) Untersuchungen über die Regulierung der Atembewegungen der Vögel 1914.
- 17) Untersuchungen über die Veränderungen der Gangliaszellen der Medulla oblongata während der Polypnoe, 1916. Πολλὰς ἐτι ἐργασίας ἐξετέλεσε καὶ ἐδημοσίευσε μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Σ. Δοντᾶ.

7. **Σπυριδῶν Δοντᾶς.** Ἐγεννήθη τῇ 21 Ἰουνίου 1878 ἐν Ἀθήναις, μετὰ τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδεύειν ἐνεγράφη ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου (1894), γενόμενος διδάκτωρ τῷ 1898. Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Γερμανίαν πρὸς εὐρυτέρας σπουδὰς, τῷ 1900 ἐγένετο βοηθὸς τοῦ φυσιολογικοῦ, τῷ 1901 ἐπιμελητὴς, τῷ δὲ 1916 ἑκτακτὸς καθηγητὴς τῆς Γενικῆς φυσιολογίας. Τῇ 13 Ἀπριλίου 1925 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Πειραματικῆς φαρμακολογίας, τῷ 1927 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Φυσιολογίας. Κατ' Ἰούνιον 1931 μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῷ δὲ 1932 μέλος τῆς Kais.-Leopol. Carol. γερμανικῆς Ἀκαδημίας τῶν φυσιοδιφῶν. Διατελεῖ μέλος τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν φυσιολόγων καὶ πρόεδρος τῆς Λέσχης τῶν Ἐπιστημόνων.

